

IN MEMORIAM  
PROF. DR. LAMIJA HADŽOSMANOVIĆ  
(1931–2016)

Dana 9. maja 2016. godine napustila nas je profesorica Lamija Hadžiosmanović. U 84 godine života profesorice Hadžiosmanović bilo je dovoljno prostora za nauku, prijateljstva, putovanja, književno prevođenje, dostojanstvo u tuzi i radostima. Pisala je i radila puno, a njena vedrina, bistar um i volja koje je sačuvala do svog odlaska s ovog svijeta, svjedočili su da je imala još puno toga reći.

Prema personalnoj bibliografiji profesorice Lamije Hadžihasanović, koju je objavila Isma Kamberović povodom 80-godišnjice njenog života, njena naučna interesovanja usmjerena su na nekoliko oblasti: bibliotekarstvo, bosanskohercegovačku kulturnu historiju, bošnjačku književnost na orijentalnim jezicima, prevođenje turske književnosti na bosanski jezik. Bibliografija se sastoji od 385 bibliografskih jedinica, a mi evo izdvajamo samo jedan navod da je s turskog jezika prevela 14 knjiga proze, poezije i historije, što je samo mali dio njenog radnog opusa.

Što se tiče rada profesorice Hadžiosmanović na poljima koja se tiču tema značajnih za rad Orijentalnog instituta, spomenućemo njen prijevod, u suradnji s akademikom Branislavom Đurđevom, dva crnogorska deftera *Dva deftera Crne Gore iz vremena Skender-bega Crnojevića*. To je jedno od najranijih izdanja ove vrste arhivske osmanske građe kod nas i vrlo je cijenjeno u naučnim krugovima. Zatim tu je više izdanja književnog rada Bošnjaka na orijentalnim jezicima: *Tragom poezije bosanskohercegovačkih Muslimana na turskom jeziku* u saradnji sa Salihom Trakom, *Poezija Bošnjaka na orijentalnim jezicima* s Eminom Memijom, kao i *Antologija tariha Bosne i Hercegovine*, također s E. Memijom. Značajno je spomenuti i *Povijest Bosne* Saliha Hadžihuseinovića Muvekkita, prijevod koji je priredila s više kolega te *Odbrana Bosne: 1736–1739 (dvije bosanske kronike)* Omera Novljanina i Ahmeda Hadžinesimovića, kao i *Putopis s hadža 1615. godine*, u suradnji s

Fehimom Nametkom i Mehmedom Mujezinovićem. Autorica je velikog broja značajnih priloga u periodici, zbornicima i drugim publikacijama.

Prof. Lamija Hadžiosmanović je u kasnijem periodu svog radnog vijeka pažnju usmjerila na oblast bibliotekarstva, gdje je postigla izuzetne rezultate u nastavi i publikovanju.

Dobitnica je i nekoliko značajnih javnih priznanja, Zlatnog broša za oblast nauke (1998), Srebreneog alema s ljiljanom od SDA (2007), Srebrene plakete za rezultate postignute u oblasti obrazovanja i nauke (2010), a tek najbliži prijatelji znaju da je odbila primiti jednu značajnu međunarodnu nagradu, zbog jedne 'administrativne', ali javno objelodanjene greške dodjelitelja, što je Profesoricu uvrijedilo i nije je spriječilo da nagradu principijelno odbije, bez obzira na njenu nematerijalnu i materijalnu vrijednost. Jako se ponosila Nagradom za životno djelo "Hasan Kaimija" za 2012. (prva žena koja je dobila ovu nagradu). Bila je član Bošnjačke akademije nauka i umjetnosti.

Posebnost profesorice Lamije Hadžiosmanović bila je u tome što je spadala u red intelektualaca koji su svoj intelektualni angažaman jasno definirali, kao i to što je bila angažirani intelektualac, koja je hrabro iznosila svoje stavove, a stvari i pojave nazivala pravim imenom, znajući njihovo ishodište. Riječju, bila je hrabra i beskompromisna osoba, misleći najmanje na sebe kad su opći interesi bili u pitanju, što je osobina samo plemenitih i hrabrih ljudi.

*Senada Dizdar*